

ferne fra en eller anden Kjøbmand i Byen; paa andre Steder har man fulgt den Fremgangsmaade, at Dyrigheden indhentede saadanne Oplysninger fra nogle enkelte Landmænd i Jurisdictionen. I alle Tilfælde troer man, at det er anerkjendt, at de Beretninger, som Dyrighederne afgive, ikke i Regelen ere støttede paa eget Kjendskab til Forholdene, men derimod paa Andres derom afgivne Beretninger, og i den forskjellige Fremgangsmaade, som Dyrighederne i saa Henseende følge, har man troet, at der saameget mere var Anledning til ogsaa med Hensyn til de af Dyrighederne afgivne Vota at træffe en Forandring. Da man dernæst spurgte om, hvilke Regler man da hensigtsmæssigst maatte foreslaae, lededes man naturligt først til at tænke paa, at det vilde være simplest at søge Oplysning om Priserne paa de her omhandlede Varer fra selve Markederne, navnlig fra Kjøbstæderne, hvor Afsetningen finder Sted; men, for at kunne gjøre et saadant Forslag, maatte der være givet en Organisation; man maatte tillige kunne foreslaae de Regler, hvor efter vedkommende Kjøbmand skulde gaae frem i at afgive disse Vota, og, uanset de andre Betænkkeligheder, et saadant Forslag kunde have, har Udvalget allerede af den her fremhævede Grund ikke seet sig istand til derom at gjøre noget Forslag. Derimod maatte man i det Hele taget billige den Tanke, der laae til Grund for det oprindelige Forslags § 1, at det fornemmeligt var Communalbestyrererne, hvortil dette Hverv maatte overdrages; men, idet man tillige troede at burde foreslaae, at Dyrighedens Functioner i saa Henseende bortfaldt, maatte man opfaae det Spørgsmaal, om da det her omhandlede Hverv ene og alene burde overdrages til Sogneforstanderskaberne, og dette har man ikke troet at kunne tilraade, ikke fordi man meente, at Sogneforstanderskaberne jo vilde lade denne Sag være sig i tilbørlig Grad magtpaaliggende, men fordi man var overbevist om, at det ikke var fra alle Sider, at man med fuld Tryghed vilde see dette Hverv Sogneforstanderskaberne overdraget, navnlig fordi man muligen ogsaa med Frie vilde frygte før, at der hos Sogneforstanderskaberne vilde vise sig Tendents til

vel lave Priisansættelser, foranlediget derved, at der fornemmeligen blev taget Hensyn til Omsætning af saadanne Varer, som muligen vare af en mindre god Dvalitet, eller som blot fordi de folgtes i mindre Partier, vare blevne afhandede til en noget lav Priis. For at danne en Modvægt herimod, kunde man imidlertid ikke gaae ind paa at foreslaae, at den anden Række af Vota skulde afgives af den overordnede Communalbestyrelse, nemlig Amtsrådene, navnlig paa Grund af den Raade, hvorpaa disse Autoriteter for Diebliffet ere sammensatte, og man vidste da ingen anden Udvei, end at foreslaae, at Amtsrådene til det omhandlede Hverv skulde udnævne enkelte Landmænd imellem de større Grundbesiddere, af hvilke Mænd man maatte vente, at det tilbørlige Hensyn blev taget ogsaa til de Priser, som kunde opnaaes for de bedre Varer. Imidlertid har Udvalgets Fleertal ikkun stillet dette Forslag subsidiairt; thi man har ikke overseet, at Forslaget medfører en eller flere Ulemper; navnlig vil man kunne spørge: hvem man skulde forstaae ved de større Grundbesiddere. Det kan naturligtvis ikke være faldet Udvalgets Fleertal ind, at man her skulde indskrænke sig til Hovedgaardsbesiddere eller andre lignende Besiddere; men man har meent, at Valget maatte overlades til Amtsrådets Skjønnende, overeensstemmende med det Hensyn, der har begrundet Forslaget. Udvalgets Fleertal har ikke fundet, at der var nogen særdeles Betænkkelighed ved at udsætte denne Sag, indtil en ny Communallov kommer ud; thi at den skulde lade længe vente paa sig, troer jeg dog ikke, at man tør antage, og dernæst, — naar en Communallov udkommer, kan man heller ikke tvivle om, at jo en saa simpel Foranstaltning, som denne, set vil kunne være iærksættelig; thi, om end Regjeringen, som man iøvrigt maa antage ikke vil blive Tilfældet, ikke vil tage Initiativet, saa er det jo Rigsdagens Sag, det staaer i ethvert Medlems Magt, at indbringe et Lovforslag herom, og som man da maa vente, efter de Udtalelser, her ere skete, ingen Modsigelse vil finde.

Spandet: Jeg har hidtil stemt for denne Sags Fremme, fordi jeg erkjendte, at der ved Capitelstartens Sættelse fandt en saadan Uleilighed Sted, som man maatte ønske undgaaet;